

přijímacím řízení dosahují žáci **mírně nadprůměrných výsledků**. V případě maturitních zkoušek byla sledována tzv. hrubá neúspěšnost žáků, tedy ukazatel vypovídající o tom, jaký podíl žáků z celkem přihlášených žáků u zkoušky neuspěl, nebo zkoušku vůbec nekonal. Z tohoto pohledu byly výsledky o něco příznivější, než představuje celorepublikový průměr. Na tomto místě je však vhodné doplnit, že výsledky žáků v tzv. jednotných přijímacích zkouškách i výsledky žáků u maturitní zkoušky jsou napříč kraji relativně vyrovnané, takže při mezikrajském srovnání nepozorujeme výrazné rozdíly. Výjimku mohou představovat Karlovarský a Ústecký kraj, ve kterých jsou výsledky u uvedených zkoušek horší.

Postupné snižování předčasných odchodů žáků ze vzdělávání představuje jednu z výzev české vzdělávací politiky. V rámci Prahy došlo v roce 2017 k poklesu předčasných odchodů ze středního vzdělávání na 1,6 %, což představuje **nejnižší podíl** v rámci celé České republiky. Na úrovni středního vzdělávání se procentuálně nejvyšší zastoupení žáků, kteří opustili vzdělávání, nachází v nástavbovém studiu (L5) a středním vzdělávání s výučním listem (E a H). Tento trend platí i v případě Prahy. Důležitou roli zde hraje socioekonomické zázemí rodiny, jež souvisí s motivací žáků ke vzdělávání. V případě žáků nástavbového studia je rozhodující skutečnost, že již získali střední vzdělání s výučním listem, tudíž jejich motivace zůstat ve vzdělávání je nižší. Procentuální podíly předčasných odchodů žáků jsou však ve srovnání s celorepublikovými hodnotami podprůměrné.

Procentuální podíly nově přijatých žáků ve středním vzdělávání se u některých kategorií vzdělávání výrazně odlišují od republikového průměru. Zastoupení nově přijatých žáků do středního vzdělávání s výučním listem (H, E) bylo ve školním roce 2018/2019 pouze 18,7 %. Pro střední odborné vzdělávání s maturitní zkouškou a odborným výcvikem to bylo 5,4 % (L/0), v rámci středního odborného vzdělávání s maturitní zkouškou 46,3 % a v gymnaziálním vzdělávání až 28,5 %. Ve srovnání s republikovým průměrem jsou v Praze přijímáni žáci častěji do středních odborných škol s maturitní zkouškou a do gymnázií. Méně naopak do oborů zakončených výučním listem. Uvedený jev přímo souvisí s vysokým SES žáků.

Zaměříme-li se na vytipované středoškolské obory, které jsou důležité pro rozvoj ekonomiky založené na profesích s vyšší přidanou hodnotou, můžeme u Prahy v mezikrajském porovnání pozorovat mírně podprůměrné zastoupení žáků nastupujících do oboru pedagogika, učitelství a sociální péče, stejně tak do oborů spojených s telekomunikacemi a výpočetní technikou a do zdravotnických oborů. **Na druhé straně je v Praze vyšší podíl žáků navštěvujících víceletá gymnázia a lehce nadprůměrný je také podíl nově přijatých žáků do informatických oborů.** Opět se zde projevuje sociální skladba obyvatel Prahy i specifické požadavky trhu práce. Absolventi informatických oborů mají vysokou uplatnitelnost i dobré platové ohodnocení bezprostředně po nástupu do zaměstnání. Vzdělávání na víceletém gymnáziu chápou mnozí zákonní zástupci nejen jako dobrou přípravu pro terciární vzdělávání, ale i jako doklad jejich vysokého sociálního statusu. Pro účely komparace byly počty nově přijatých žáků do uvedených oborů přepočítány na 10 000 obyvatel kraje.

Při tvorbě vzdělávací politiky na krajské úrovni je potřeba vzít v úvahu také personální situaci ve školách. V hlavním městě Praze je relativně vysoký věkový průměr učitelů, který se však výrazně neliší od průměrného věku učitelů za celou Českou republiku. Vysoký podíl učitelů vyššího věku je zastoupen především ve středním odborném vzdělávání. Jde velmi často o učitele odborných předmětů, kteří původně vystudovali neučitelský obor, posléze absolvovali další pedagogické studium. Nedostatečná motivace mladých odborníků z praxe učit ve středních odborných školách souvisí s nižším finančním ohodnocením ve školách ve srovnání s firmami či jinými organizacemi. V roce 2018 navíc nemělo potřebnou kvalifikaci až 7,9 % učitelů, což představuje nadprůměr ve srovnání s celou republikou. Vyšší podíl nekvalifikovaných učitelů se nacházel pouze v Karlovarském, Ústeckém a Středočeském kraji. Zároveň si 14,3 % učitelů **nedoplňuje kvalifikaci**. V systému se také vyskytují učitelé, kteří chtějí zaměstnání z různých důvodů opustit, resp. ve školním roce 2019/2020 avizovali odchod. Při přepočtu na úvazky jde o 6,5 %.

Jedním z důvodů, proč se někteří učitelé nezapojují do dalšího vzdělávání a nedoplňují si kvalifikaci, může být nabídka, která ne vždy aktuálním potřebám učitelů vyhovuje. Dobrá zkušenost je s **realizací vzdělávacích aktivit přímo ve školách**. Vzájemná spolupráce učitelů v Praze spočívá především ve výměně informací o žácích, metodách a formách výuky či výměně materiálů. Nejméně učitelé spolupracují v oblasti vzájemných hospitací nebo s učiteli jiných škol, ačkoli k tomu mají vzhledem k dopravní dostupnosti velmi výhodné podmínky. Tento trend je až na menší výkyvy charakteristický pro učitele napříč celou republikou a učitelé v pražských školách v tomto ohledu nepředstavují výjimku. Obecně je